

Μιγκντάλια Κρουζ, *Γούνα*

Εθνικό Θέατρο, Πειραματική Σκηνή

Η *Γούνα*, που σκηνοθέτησε η Μαρία-Λουΐζα Παπαδοπούλου στην Πειραματική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου αποτελεί δείγμα μιας συγγραφικής αμηχανίας, καθώς και του συνήθους φαινομένου της συνεπούς θεατρικής εργασίας, που όμως επιμένει να υποστηρίξει εξαιρετικά αδύναμες από δραματολογική άποψη επιλογές.

Φοβούμαι ότι το έργο της Μιγκντάλια Κρουζ, παρά τις ποικίλες προεκτάσεις που πιθανόν φιλοδοξεί να έχει, εξαντλείται ταχύτατα, καθώς η κεντρική ενδιαφέρουσα τριαδική σχέση παραμένει καθ' όλη τη διάρκειά του εντελώς ανεξέλικτη, ενώ οι μακροσκελείς μονόλογοι μάλλον υπεραναλύουν παρά προωθούν την πορεία των ηρώων. Οι ασύμπτωτες πορείες και η έλξη για ό,τι συλλαμβάνει κανείς ως ετερότητα είναι βεβαίως πραγματική συνιστώσα του ερωτικού παιγνίου και μέγα θεατρικό θέμα· με τη διαφορά πως εδώ η θεατρική του αποτελεσματικότητα συμπυκνώνεται στην έκθεση πέραν της οποίας δεν συμβαίνει ουδέν πλην της ηδονοβλεπτικής αδημονίας για τα στοιχεία ωμότητας που διανθίζουν το έργο.

Η παράσταση είναι δουλεμένη με μόχθο και συνέπεια και, παρά τις νατουραλιστικές ακρότητες, η κύρια σκηνοθετική ευθύνη της κας Παπαδοπούλου έγκειται στην κακή επιλογή. Εντούτοις, δεν μπορεί παρά να εξαρθεί η εξαιρετικά φιλότιμη, λεπτομερής και ουσιαστική δουλειά των τριων ηθοποιών, της Μαίρης Μπουγά, του Παναγιώτη Μπουγιούρη και όλως ιδιαιτέρως της Ναταλίας Στυλιανού, χωρίς τα επιτεύγματα των οποίων το όλον πράγμα θα ήταν καταδικασμένο να προκαλεί ανία. Οι λοιποί συντελεστές (Αννέτα Σπανουδάκη, Σωκράτης Σωκράτους, Δημήτρης Ιατρόπουλος, Κική Μπάκα) υπηρέτησαν τη γενική επιλογή, χωρίς βεβαίως να είναι εις θέσιν να την ανατρέψουν.

ΕΛΣΑ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥ